

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv. II. 37. 061/2013/8. szám

A Kúria a Dr. Balázs István Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Balázs István ügyvéd, **cím**) által képviselt Felperes neve (Felperes címe) felperesnek a Dr. ... jogtanácsos által képviselt Hajdú-Bihar Megyei Rendőr-főkapitányság Vezetője (4024 Debrecen, Kossuth u. 20.) alperes ellen közigazgatási bírság ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perben a Debreceni Törvényszék 2012. október 26. napján kelt 7.K.30.537/2012/9. számú jogerős ítélete ellen az alperes által 10. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon tartott tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Debreceni Törvényszék 7.K.30.537/2012/9. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 (tízezer) forint elsőfokú és 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 30.000 (harmincezer) forint kereseti és 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A Hajdú-Bihar Megyei Rendőr-főkapitányság Határrendészeti Kirendeltség közlekedésrendészeti intézkedés körében 2012. március 20. napján ellenőrzése alá vonta a felperes által vezetett ... frsz.-ú Mercedes/Jumbo típusú tehergépjármű szerelvényt. A jármű gumiabroncsot szállított Ausztriából Romániába. A Magyar Közút Nonprofit Zrt. (a továbbiakban: MK) által üzemeltetett mérőállomáson össztömeg és tengelyterhelés mérés történt, melyről jegyzőkönyvet vettek fel és mérési bizonylat is kiállításra került, miszerint a járműszerelvény úgynevezett 2. E tengelye 29,1 %-kal (3340 kg-mal) volt túlterhelt. A mérés során megállapítottak alapján az MK túlsúlydíjat és eljárási díjat szabott ki.

A fentiek alapján hivatalból indított eljárásban az elsőfokú hatóság 09090-130/200-1/2012/Kkt. számú határozatával a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975.(II.5.) KPM-BM együttes rendelet (a továbbiakban: KRESZ) 51.§ alapján a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény (a továbbiakban: Kkt.) 20.§ (1) bekezdés h) pontjába ütköző jogsértés miatt a felperest 350.000 forint közigazgatási bírsággal sújtotta.

A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú hatóság, az alperes 2012. május 7. napján kelt, 09000/2340-1/2012.ált. számú határozatával az elsőfokú döntést helybenhagyta.

Az elsőfokú bíróság az alperes határozatát - az elsőfokú határozatra kiterjedően - hatályon kívül helyezte. Ítéletének indokolásában megállapította, hogy az alperesi határozat nem tartalmaz indokolást a felperes által a fellebbezésben felvetett érvekre. Az érintett jármű a tanúsítványa alapján három tengellyel - ezen belül útkímélő tengellyel - van ellátva, a második és harmadik tengely között mért távolság 1350 mm. A 6/1990.(IV.12.) KÖHÉM rendelet (a továbbiakban: KÖHÉM r.) 7.§ (2) bekezdése szerint a második és harmadik tengelyt egy tengelycsoportnak kell tekinteni, az egyes tengelyekre eső súlyterhelést nem lehet megbontani. Ezért elfogadta a felperes állítását, mely szerint a mérés során súlyos hiba történt, mivel a második és harmadik tengelyt egyes tengelyekként minősítették és a rájuk nehezedő súlyt tévesen mérték és értékelték. Tengelycsoport esetén a megengedett legnagyobb terhelés (19 tonna), míg a felperes által vezetett jármű a tengelycsoportra eső súlya 18 tonnánál kisebb volt. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperes részéről nem történt jogsértés, ezért a hatóság jogellenes határozatait - új eljárás elrendelésének mellőzésével - hatályon kívül helyezte.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben az ítélet hatályon kívül helyezését, a felperes keresetének elutasítását kérte.

Álláspontja szerint az ítélet jogsértő, mivel az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy a KÖHÉM r. 7.§ (1) bekezdése kogens rendelkezést tartalmaz, miszerint a jármű tengelyterhelése a 11,5 tonnát nem haladhatja meg. Hangsúlyozta, hogy a fenti jogszabályhely - melyre hivatkozott határozatában is - együtt értelmezendő a 7.§ (2) és (3) bekezdésben foglaltakkal, azaz a 7.§ (1) bekezdésében foglaltaktól tengelycsoport esetében sem lehet eltérni. Hivatkozott az Európai Unió követelményrendszerére, mely 11,5 tonnában állapítja meg az utak maximális terhelhetőségét. E mérték egységes, függetlenül attól, hogy az adott tengely tengelycsoportban áll vagy sem. A 11,5 tonnás korlátozást főszabályként kell alkalmazni, és ezen belül jelent további korlátozást a tengelycsoportokra megengedett összes terhelési érték. A 11,5 tonnás értékhatárt azért kell alkalmazni bármely nehézgépjármű tengelycsoportján belül is, mert egy több tengelyből

álló csoport már értékhatáron belül is lényegesen jobban rongálja az út szerkezetét, mint az egyes tengely.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében az elsőfokú ítélet hatályában fenntartását kérte. Álláspontja szerint az alperes érvrendszere helytelen jogértelmezésen alapul. A KÖHÉM r. 7.§ (1) bekezdése az általános, míg (2) és (3) bekezdései a speciális rendelkezést tartalmazzák, és jelen perben éppen a speciális rendelkezéseket, a KÖHÉM r. 7.§ (2) bekezdés b) és c) pontját kell alkalmazni. Ez esetben a legnagyobb tengelyterhelés 19 tonna. A perbeli jármű tengelycsoportjának együttesen mért súlya 18 tonna volt, így látható, hogy jogsértést nem követett el.

Az alperes felülvizsgálati kérelme alapos.

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül a Pp. 272.§ (2) bekezdése és a Pp. 275.§ (2) bekezdése alapján.

A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen megállapított tényállásból téves következtetésre jutott az alperesi határozat jogszerűségével kapcsolatban, döntésével és indokaival a felülvizsgálati bíróság nem ért egyet.

A felülvizsgálati kérelemben foglaltakra tekintettel a következőkre mutat rá a Kúria.

A tengelycsoportban álló tengelynek azt a tengelyt kell tekinteni, amelynek távolsága a szomszédos tengelytől kisebb, mint 1,8 méter. A felperesi járműszerelvény e feltételnek megfelel: három tengellyel ellátott, a második és harmadik tengely egymástól 1,35 méter tengelytávolságra van, azaz tengelycsoportnak tekinthető. A KÖHÉM r. 7.§ (1) bekezdése kogens rendelkezést tartalmaz, miszerint a jármű tengelyterhelése a 11,5 tonna terhelést nem haladhatja meg. A 7.§ (2) bekezdése c) pont, cb) alpont kimondja, hogy útkímélő tengelycsoport esetében a legnagyobb tengelyterhelés 19 tonna lehet. A 7.§ (1) és (2) bekezdése azonban együtt értelmezendő, melynek következtében a Kúria egyetért azzal az alperesi érveléssel, hogy a (2) bekezdésben foglaltak nem tekinthetők kivételnek. A fentiek szerint a felperesi gépjármű esetében a tengelycsoport esetén az egyes tengelyek terhelése sem haladhatja meg a 11,5 tonnát, mivel ellenkező esetben a tengelycsoport egyes tengelyei aránytalanul, az útminőségét súlyosan rongáló módon terhelnék az útpályát. A felperesi gépjármű esetében az együttes terhelés valóban csak 18 tonna volt, az egyes tengelyterhelés azonban meghaladta a 11,5 tonnát. A 7.§ (2) bekezdésével szemben a jogszabályi kivételt a 7.§ (7) bekezdése tartalmazza, ezzel a jogalkotó a különbségeket megfogalmazta, e kivétel azonban jelen perben nem bír relevanciával. A fenti jogértelmezést alátámasztja,

hogy az Európai Unió követelményrendszer előírja az utak maximális terhelhetőségét, melyet éppen 11,5 tonnában állapít meg.

Az előzőek figyelembevételével a Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság egyfelől tévedett az alkalmazandó jogszabályok értelmezésekor, másfelől tévesen értékelte az alperes eljárásának jogszerűségét. Az elsőfokú hatóság által ellenőrzés alá vont felperesi járművet az MK mérőállomásán mérték be, melyről jegyzőkönyv és mérési bizonylat készült, valamint megállapítást nyert a túlsúly- és az eljárási díj.

Az alperes az elsőfokú hatóság által ezen megállapítások alapján közigazgatási bírságot kiszabó határozatát helybenhagyta. Döntésében figyelembe vette a felperes fellebbezésében előadottakat, kitért a mérés körülményeire, az eredeti és a megismételt mérés eredményének értékelésére, azoknak okát adta, így terhére eljárási szabálysértés nem róható.

A fentiek szerint nem megalapozott az a felperesi állítás sem, hogy a mérés során történt hiba okozta a mért eredményt, miként az sem, hogy az eredeti mérési eredmény az utólagos mérési eredménnyel cáfolható lenne.

Minderre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§-ának (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, és a felperes megalapozatlan keresetét elutasította a Pp. 339.§ (1) bekezdésében foglalt feltételek hiányában.

A pervesztes felperes a Pp. 270.§ (1) bekezdése folytán a felülvizsgálati eljárásban is alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles az alperes jogi képvisellel felmerült elsőfokú és felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére, melynek összegét a Kúria a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (3) és (5) bekezdése alapján állapította meg az elsőfokú és a felülvizsgálati eljárásban kifejtett munkára tekintettel.

A pervesztes felperes Pp. 78.§ (1) bekezdése és a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles a tárgyi illetékfeljegyzési jog miatt le nem rótt kereseti és felülvizsgálati illeték viselésére, melynek összegét a kereseti, illetőleg a felülvizsgálati kérelem előterjesztésekor hatályos, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 43.§ (3) bekezdése és 50.§ (1) bekezdése alapján állapította meg a Kúria.

Budapest, 2013. október 16.

Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Rothermel Erika s.k. előadó bíró, Dr. Surányi József s.k. bíró